

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Grăjdianu Maxim, conducând mijlocul de transport, a încălcat regulile de securitate a circulației, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, precum și a părăsit locul accidentului rutier în următoarele circumstanțe.

La 02 noiembrie 2016, aproximativ ora 22:40, inculpatul Grăjdianu Maxim a urcat la volanul autoturismului „Volkswagen Passat”, nr./înm. italian XXXXX, cu care se deplasa pe str. Ștefan cel Mare, în direcția Gării Auto, mun. Bălți.

În preajma casei de locuit nr. 37 din strada nominalizată, încălcând flagrant pct. 11, 45, 94 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căror conducătorul de vehicul este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului, să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de situația rutieră și să se deplaseze astfel încât să nu creeze obstacole sau pericol pietonilor, iar în caz de necesitate să oprească, frontal la tamponat la trecerea de pietoni pe Mitea Ionel, a.n. XXX, cetățean al României.

În rezultatul accidentului rutier, la Mitea Ionel s-a depistat traumă asociată manifestată prin traumatism acut cranio-cerebral închis, plăgi și excoriații multiple a scheletului facial și a capului, contuzie cerebrală, traumă bondă a abdomenului - lezarea ficatului mezoului și intestinului, complicate cu un hemoperitoneum (500 ml), fractură închisă a gambei drepte, ce s-au complicat cu un șoc traumatic și, fiind periculoase pentru viață, se califică ca vătămare gravă.

Tot el, la 02 noiembrie 2016, aproximativ ora 22:50, imediat după producerea accidentului, urmărind scopul de a nu fi tras la răspundere penală, încălcând flagrant pct. 12 a Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 conform cărui conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, s-a eschivat de la locul comiterii accidentului rutier. Mai mult ca atât, el l-a telefonat pe cunoscutul său Paladi Serghei, pe care l-a rugat să vină la fața locului și să-și asume răspunderea de accidentul comis.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și a declarat că pe 02.11.2016, cu automobilul „Volkswagen Passat” se deplasa în direcția Gării Auto Bălți și în jurul orelor 23:00 a tamponat o persoană necunoscută. A coborât din automobil, i-a acordat primul ajutor medical și a chemat salvarea. Ulterior, l-a sunat pe cunoscutul său Paladi Sergiu pentru a veni la fața locului. A doua zi, după ce a realizat despre cele întâmplate, s-a prezentat benevol la IP Bălți. Nu a discutat cu partea vătămată cu privire la prejudiciul cauzat.

Totodată, vina inculpatului este demonstrată prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, și în baza art. 266 Cod penal, adică părăsirea

locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației.

La stabilirea pedepsei, instanța a indicat că ține cont că inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea deplină a vinovăției, se căiește de cele comise, anterior nu a fost condamnat, a comis o infracțiune din imprudență din categoria celor grave.

Pedeapsa inculpatului urmează să fie stabilită sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare și de prevenire de săvârșire de noi infracțiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaștere a faptelor comise, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea ei, astfel că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Conform art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzării, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. Efectuarea expertizei a fost ordonată de către organul de urmărire penală, în vederea stabilirii gradului vătămarilor corporale cauzate părții vătămate în urma accidentului rutier, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, sunt cheltuieli trecute în contul statului. Mai mult, normele procesual-penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor de judecată.

3. Procurorul în procuratura mun. Bălți, Alexandru Gordilă, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a), 266, 84 alin. (1) Cod penal la 3,6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 57 lei.

Apelantul a invocat că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei culpabile se aplica o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite,

de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

În cazul dat se observă abateri de la prevederile art. 75 Cod penal, fiind strict necesară aplicarea în cazul respectiv, a prevederilor alin. (2) ale aceluiași articol, conform căror, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Ținând cont de circumstanțele și consecințele celor produse - aplicarea față de inculpat a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Totodată, pe caz au fost suportate cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legală în sumă de 57 lei.

Conform art. 227-229 Cod de procedură penală, cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului (art.229 alin. (1) CPP).

Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate de condamnați, însă instanța de judecată a respins încasarea acestora.

3.1. A declarat apel și avocata Silvia Bajurean, în numele părții vătămate Ionel Mitea, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la închisoare cu executare, și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Apelanta a indicat că instanța de judecată nu a garantat și asigurat dreptul la apărare a părții vătămate în proces în egală măsură cu cele ale inculpatului, din care cauză partea vătămată, contrar prevederilor art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală - în caz de admitere a cererii, președintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare, astfel fiind lipsită neîntemeiat de dreptul să formuleze pretenții și să înainteze acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, la fel de a fi recunoscută în calitate de parte civilă, precum și în administrarea și prezentarea probelor instanței în sensul formulat.

Pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorului

Ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, urmează ca inculpatului să-i fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate.

Instanța de judecată greșit a individualizat pedeapsa, reținând ca circumstanța atenuantă recunoașterea vinovăției inculpatului, în condițiile în care această circumstanță a atras incidența procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ alin. (8) CPP, lipsa antecedentelor penale, sau caracteristica pozitivă a persoanei nu pot fi considerate ca circumstanțe atenuante nu poate fi valorificată ca o circumstanță

atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se va acorda o dublă valență juridică.

La fel, este de remarcat că lipsa antecedentelor penale a inculpatului, care la momentul săvârșirii infracțiunilor era persoană publică fiind angajat al structurilor MAI, nu poate fi luată în considerare ca o circumstanță atenuantă, or legislația în vigoare ce reglementează statutul diferitor persoane publice, prevede drept condiție pentru numirea, alegerea, acestora în funcție lipsa antecedentelor penale.

În acest caz, lipsa antecedentelor penale nu poate fi apreciată ca o circumstanță atenuantă sau ca indice pozitiv ce caracterizează persoana.

Contrar prevederilor art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, instanța nu au ținut cont că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, comisă de inculpat este o infracțiune gravă, iar prin săvârșirea acesteia au fost cauzate daune vătămări corporale grave părții vătămate și prejudicii materiale, care indiferent dacă persoana este condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate, și eronat a concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executare reală a pedepsei cu închisoarea stabilită.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, apelul avocatei Silvia Bajurean în numele părții vătămate Ionel Mitea a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Grăjdianu Maxim a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, și în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 21.02.2018, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării în arest la domiciliu de la 03.11.2016 până la 03.12.2016.

Instanța a reținut că pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel, partea vătămată Ionel Mitea, reprezentat de avocatul Ghenadie Bajurean, prin cerere a solicitat retragerea apelului declarat de către avocata Silvia Bajurean, cu încetarea procedurii de apel.

Potrivit art.407 alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești în instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat. Retragerea trebuie să fie făcută de apelant, alin. (3) stipulând că în cazul retragerii apelului, instanța de apel încetează procedura de apel.

Rezultând din faptul că cererea de retragere a apelului declarat în numele părții vătămate și solicitarea cu privire la încetarea procedurii de apel, a fost făcută ulterior începerii cercetării judecătorești, se conchide că aceasta nu este pasibilă admiterii, fiind condiționată examinarea în continuare a motivelor invocate în apelul nominalizat, cererea urmând a fi considerată ca o nesusținere a cererii de apel înaintată.

Instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod convenit împrejurările cazului ce se referă la faptele infracționale și urmările prejudiciabile ale acestora. Ca rezultat, instanța a încălcat principiile individualizării pedepsei penale, or, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor putea fi atinse scopurile pedepsei penale prevăzute la art. 61 Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată alin. (2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Ținând cont de circumstanțele cauzei ce privesc motivele și modalitatea comiterii faptei infracționale, gradul prejudiciabil și urmările produse, în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea ei reală.

Inculpatul a fost găsit vinovat de încălcarea regulilor de securitate a circulației, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care se califică ca fiind o infracțiune gravă. Totodată, inculpatul a fost găsit vinovat și în comiterea infracțiunii

intenționate - părăsirea locului accidentului rutier, prevăzută de art. 266 Cod penal, care se atribuie categoriei de infracțiuni ușoare.

Infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal prevede în calitate de sancțiune pedepse alternative: amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 2 ani, pe când infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, se sancționează doar cu privare de libertate de la 3 la 7 ani, la acest capitol de către legislator nefiind propuse alternative pentru această categorie de pedeapsă, totodată fiind impusă aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Pentru faptele comise, inculpatul urmează să execute real pedeapsa închisorii, categoria acestei pedepse la caz fiind în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor - de către inculpat au fost încălcate regulile de securitate a circulației, ce s-a soldat cu tamponarea din imprudență a pietonului Ionel Mitea, ulterior inculpatul intenționat a părăsit locul accidentului rutier, urmând scopul de a nu fi tras la răspundere penală pentru fapta comisă, starea de pericol creată pentru victimă - în urma încălcării de către inculpat a regulilor de securitate a circulației și tamponării pietonului Ionel Mitea, ultimului fiindu-i cauzată o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății; natura și gravitatea consecințelor infracțiunii - părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale și anume: traumă asociată manifestată prin traumatism acut cranio-cerebral închis, plăgi și excoriații multiple a scheletului facial și a capului, contuzie cerebrală, traumă bondă a abdomenului - lezarea ficatului mezoului și intestinului, complicate cu un hemoperitoneum (500 ml), fractură închisă a gambei drepte, ce s-au complicat cu un șoc traumatic, acestea fiind periculoase pentru viață, calificându-se ca vătămare gravă; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit - deși încălcarea regulilor de securitate a circulației cu tamponarea pietonului Ionel Mitea se consideră infracțiune comisă de imprudență, totuși părăsirea locului producerii accidentului rutier reprezintă infracțiune intenționată, inculpatul după tamponarea pietonului nu s-a conformat prevederilor pct. 12 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, adică nu a anunțat poliția despre accidentul produs, tară a se îngrijora de starea pietonului tamponat, neacordându-i primul ajutor medical, s-a eschivat, urmărind scopul evitării răspunderii pentru fapta comisă.

Un factor important la individualizarea pedepsei îl constituie și faptul, că inculpatul, fiind colaborator al poliției, după comiterea faptei prejudiciabile, părăsind locul accidentului rutier, a încercat să inducă în eroare urmărirea penală, or, el l-a telefonat pe cunoscutul său Serghei Paladi, pe care l-a rugat să vină la fața locului și să-și asume răspunderea de accidentul comis.

Astfel, va fi justificată aplicarea față de inculpat pentru faptele comise, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea reală a acesteia și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, apreciind respectiva

pedeapsă ca fiind unica ce ar putea să atingă scopurile expuse de legislator în art. 61 Cod penal.

La stabilirea pedepsei, se reține că cauza a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, inculpatul beneficiind de reducerea limitelor sancțiunii (în cazul art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal a sancțiunii principale), quantumul pedepsei fiind stabilit rezultând din noi limite formate în urma aplicării art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. De asemenea inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată; a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune părții vătămate; s-a căit sincer în faptele pe care le-a săvârșit; anterior nu a fost supus răspunderii penale. Nu se constată prezența circumstanțelor ce ar agrava răspunderea penală a inculpatului, or, circumstanța indicată în rechizitoriu - provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, nu poate fi reținută la caz.

În acest sens se remarcă că încălcarea de către inculpat a regulilor de securitate a circulației a fost soldată la caz cu urmarea gravă, exprimată prin vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății lui Ionel Mitea, respectiv această urmare este prevăzută ca semn calificativ al componenței de infracțiune incriminată inculpatului, incorporată la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, respectiv, nu poate fi considerată circumstanță care ar agrava răspunderea inculpatului.

Pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea reală a pedepsei închisorii, este proporțională faptelor comise de către acesta, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, de corectare a vinovatului. Anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea inculpatului în condiții neprivative de libertate este imposibilă.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, potrivit art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Dat fiind că în speță efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Ionel Mitea nu a fost dispusă la cererea și inițiativa părții apărării, după cum se specifică în art. 142 alin. (2) CPP, dar a fost dispusă din oficiu de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii gravității vătămărilor corporale la partea vătămată, ce la rândul său a determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii - pusă în sarcina părții

acuzării, se reține ca neîntemeiată solicitarea procurorului expusă în cererea de apel privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

5. Avocatul Constantin Bria a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și întemeiat a stabilit că, inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, a recunoscut vina integral, fiind de acord ca examinarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364¹ CPP, se căiește sincer de cele întâmplate.

În decizia instanței de apel, pe de o parte se indică că părțile în proces nu au prezentat și nu au solicitat admiterea unor noi probe, iar pe de altă parte se indică că, a fost prezentată declarația avocatului G. Bajurean, în care se invocă lipsa la partea vătămată Ionel Mitea a oricăror pretenții, de ordin material sau moral, fiind solicitată aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

Aceste circumstanțe sunt esențiale pentru adoptarea unei soluții echitabile și legale, ori partea vătămată a primit de la inculpat suma de 10.000 euro cu titlu de prejudiciu material și moral, iar împrejurările date au fost cu desăvârșire ignorate de către instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului.

Mai mult, pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel, partea vătămată Ionel Mitea, reprezentat de avocatul G. Bajurean, prin cerere a solicitat retragerea apelului declarat de către avocata S. Bajurean, cu încetarea procedurii de apel, la care instanța de apel a considerat că la caz nu este posibilă încetarea procedurii de apel, dat fiind că cererea cu privire la retragerea apelului a fost înaintată ulterior expunerii părților asupra apelurilor declarate.

Inculpatul anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii, a recunoscut vina integral, fiind de acord ca examinarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364¹ CPP, se căiește sincer de cele întâmplate și a achitat integral prejudiciile aduse părții vătămate.

Imediat după accident, inculpatul a acordat primul ajutor părții vătămate și a chemat ambulanța.

Instanța de apel a neglijat prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Nu în ultimul rând, inculpatul este căsătorit (copia certificatului de căsătorie se anexează), iar soția sa Grăjdianu Elena este însărcinată (23 săptămâni), fapt confirmat prin certificatul medical din 23.03.2018.

Mai mult, în anul 2016 de către inculpat a fost contractat un credit în sumă de 80.000 lei, fidejutor fiind soția lui.

Astfel, inculpatul fiind izolat de societate, de familie nu va putea contribui la restituirea sumelor bănești contractate, ajută soția sa după nașterea copilului.

Nu a fost demonstrat/argumentat caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare față de inculpat.

Pedeapsa aplicată inculpatului prin decizia instanței de apel din 21.02.2018, nu este echitabilă, nu-și va putea atinge scopul - restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În drept, recursul este fondat pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5 din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în cazul în care apărarea nici nu a declarat apel, și care ar fi esența erorilor concrete de drept, și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just a luat în considerare că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, însă a comis o infracțiune gravă și alta ușoară, argumentat ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Or, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune ușoară dar și una gravă – tamponând partea vătămată care traversa regulamentar strada pe trecerea de pietoni și cauzându-i vătămare gravă, fiind periculoase pentru viață, manifestată prin traumă asociată manifestată prin traumatism acut cranio-cerebral închis, plăgi și excoriații multiple a scheletului facial și a capului, contuzie cerebrală, traumă bondă a abdomenului - lezarea ficatului mezoului și intestinului, complicate cu un hemoperitoneum (500 ml), fractură închisă a gambei drepte, ce s-au complicat cu un șoc traumatic, infracțiune pentru care legea prevede închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, părăsind îndată locul infracțiunii pentru a pune responsabilitatea în sarcina terței persoane, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului de către instanța de fond, în baza art. 90 Cod penal (*pct. 1., 2. din decizie*), reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate

servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Bria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în privința inculpatului Grăjdianu Maxim XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco